

Hol szedi ez össze a rongyait?
Úgy csillog-villog rajtuk egy-egy ékszer,
Hogy már a látásuk is elvakít,
Mint felhős égen üstököst ha nézel.

Csak rágjon sok hóbertos ötlete?
Hallgassam szentként? Vagy hülyét tettetve?
Na ebből elég! Éppen ideje
Hogy szépen lemenjek a pékműhelybe.

Jaj nyuszikám, arany kis csillagom,
Aludj, aludj. A szádat ki se nyisd már.
Csak húzd végig a hajad arcomon,
És hagyjál engem békén. Lent a liszt vár.

Guy Goffette

ARANYSZEMCSÉK A SÁRBAN

V

Mondják, hogy nap után eső, hogy a hegyek
után a tenger, a szerelem után meg,
és menni, menni. Holnap, mikorra minden,
mikor lesz minden, amikor.

Holtak ígéretése ez, ha élni több,
mint várni és remélni. Tűzre vetett hamu,
kicsit fellobban még aztán kialszik
vigasztalan: az éjszaka

leszáll, a hajnal földereeng, eltelt egy nyár.
Máris? kérdi a tanyák füstje, míg az
állatok, kikben harag nem él, csak gyűjtik egyre
aranyát az időnek, aranyát

sóvár, oly hamar csukódó szemeknek.

Tóth Krisztina fordításai